
CZŁONKOWATY (1) *ai*

N sg m członkowaty. ◊ [*A* członkowaty.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład) – XVII (z Cn).

1. Przymiotnik od „członek” ‘część ciała, kończyna, staw’; dotyczący członków, stawów; *articularis Mącz; articulatus Cn*: *Articularis*. Członkowaty. *Morbis articularis*, Lamánie w członkách. *Mącz* 17b.

2. [Przymiotnik od „członek” ‘obrączkowata zgrubiałość na roślinach, kolanko’: *Ziele tho* [...] ma pręth wyłoki á członkowaty iáko kopr włofki *SienHerb* 91b.]

Cf **CZŁONKOWY**

MB